

Liczna grupa słuchaczy MUTW udała się na wycieczkę do Tarnowa, miasta, gdzie można znaleźć ślady po bardzo różnych społecznościach. Od zawsze było to miejsce postojów kupców i ich karawan, miejskich jarmarków i rzemiosła.

W poszukiwaniu tych wielokulturowych śladów pomógł nam pan Stanisław, przewodnik rodem z Tarnowa, z ogromną wiedzą i osobowością. Od razu rozpoczęliśmy spacer od zwiedzania pomników, w Tarnowie jest ich bardzo dużo, nie wszystkie widzieliśmy, ale całkiem sporo. A więc rozpoczęliśmy od Pomnika Wincentego Witosa. Został on odsłonięty 8.10.1988 roku, jego wysokość 6,15 metra. Wincenty Witos (1874 – 1945) był twórcą i działaczem ruchu ludowego, urodzonym w pobliskich Wierzchowicach, posłem i premierem rządu RP w okresie międzywojennym.



Następnie zatrzymaliśmy się przy Pomniku I Transportu Więźniów do KL Auschwitz, przed dawną łaźnią żydowską (Mykwą).

Odsłonięcie pomnika nastąpiło 14.06.1975 roku (w 35 rocznicę wydarzenia). Wzniesiony został w miejscu z którego hitlerowcy w dn. 14.06.1940 roku wyprowadzili grupę 728 osób, Polaków z Tarnowa do obozu zagłady KL Auschwitz. Byli to polscy więźniowie polityczni.

Zatrzymaliśmy się też przy sympatycznej Ławeczce poetów: Agnieszki Osieckiej, Zbigniewa Herberta, Jana Brzechwy. W skrzynkach obok umieszczonych można znaleźć książki z ich twórczością.

Nie można było przejść obojętnie obok Pomnika Ofiar Stalinizmu. Odsłonięty został 17.09.2000 roku. Przedstawia postać kobiety symbolizującej Polskę, z której wylatują trzy orły, widnieje napis : „W hołdzie ofiarom zbrodni stalinowskich w latach 1939-1956”.

Bardzo okazałym, okazał się Pomnik generała Józefa Bema odsłonięty 11.05.1985 roku z inicjatywy członków Tarnowskiego Towarzystwa Przyjaciół Węgier.

Generał Józef Bem, bohater Polski i Węgier urodził się 14.03.1794 roku w Tarnowie ,zmarł 10.12.1850 roku w Aleppo (Syria). Prochy generała uroczystie przewieziono do Polski w 1929 roku do Tarnowa, złożono w okazałym mauzoleum w Parku Strzeleckim.

Pomnik przedstawia stojącego generała w mundurze węgierskim. Po lewej stronie pomnika na

ścianie kamienicy znajduje się mural a fragmentem „Panoramy Siedmiogrodzkiej”, który przedstawia generała z jego sztabem w dniu bitwy pod Sybinem 11.03.1849 roku.

Zatrzymaliśmy się też Popiersie Jana Szczepanika odsłoniętego w 2002 roku.

Jan Szczepanik „Polski Edison” urodził się 13.06.1872 roku w Rudnikach (obecnie Ukraina), zmarł 8.11.1926 roku w Tarnowie, związany z Tarnowem od 1902 roku. Pracując zawodowo z Wiedniem i Drezniem stale do niego wracał. Pochowany na Starym Cmentarzu w Tarnowie. Jan Szczepanik to wybitny wynalazca – pionier fotografii barwnej, telewizji i filmu barwnego, prekursor nowoczesnego przemysłu tkackiego i wynalazca, kamizelki kuloodpornej. W 2011 roku obok Pomnika dodano tablice informacyjne, fontannę, a całość iluminowano. Piękne miejsce.

Swojego rodzaju pomnik stanowi Przystanek Tramwajowy odsłonięty w 2004 roku. Okazuje się, że w latach 1011 – 1942 po Tarnowie kursowały tramwaje w kolorze czerwonym z błękitno – złotym herbem miasta, nazywano je „biedronkami”.

Ale oczywiście Tarnów nie tylko pomnikami stoi. Nie sposób nie odwiedzić Bazyliki Katedralnej Narodzenia NMP, najważniejszego kościoła w Tarnowie.

Wzniesiony przed 1400 rokiem, w miejscu drewnianego kościoła stanowi teraz monumentalną ceglaną świątynię z 72 metrową wieżą. Przed Katedrą stoi Pomnik Jana Pawła II, wykonany w 1981 roku (pierwszy pomnik papieża Polaka w świecie).

Wrażenie w baz rodu Tarnowskich najwyższe w Europie pomniki nagrobne :

- pomnik rodu Tarnowskich (13,8 m wys.)
- pomnik księcia Janusza Ostrońskiego i jego żony Zuzanny z Seredych (12,9 m wys.) w stylu manieryzmu gdańskiego
- w nawie południowej pomnik nagrobny Barbary z Tęczyńskich Tarnowskiej. To arcydzieło rzeźby renesansowej uważane za najpiękniejsze przedstawienie kobiety renesansu.

Nasz spacer okazał się dość długim, ale nie sposób było nie zobaczyć Dworca kolejowego w Tarnowie. Jest to jeden z najpiękniejszych w Europie, zbudowany w latach 1906 – 1910 na wzór dworca lwowskiego, w stylu secesyjnym.

Idąc od dworca w kierunku starego miasta zobaczyliśmy szereg ciekawych obiektów :

- neogotycki Kościół Św. Rodziny zw. również Kościołem Księży Misjonarzy. W jego wnętrzu kryją się witraże zaprojektowane przez Stefana Matejkę (bratanek i uczeń Jana Matejki).

Na ostatnim etapie spaceru doszliśmy do Rynku Głównego i Ratusza.

To jeden z najpiękniejszych rynków w Polsce. Miejsce otoczone renesansowymi kamienicami z XVI – XIX wieku. Ma kształt czworokąta i został wytyczony w 1330 roku. Centralnym punktem jest ratusz, najznamienszy zabytek renesansu w Polsce, wewnątrz kryje Muzeum – Galeria Sztuki Dawnej.

Na rynku znajdują się dwie średniowieczne studnie, szereg restauracji i kawiarni.

Nie sposób opisać wszystkich ważnych miejsc w Tarnowie, chyba nie całkiem docenionym przez turystów. Nas zachwycał, a zaproszeniem dla wszystkich do odwiedzenia tego miasta niech będzie napis na Bramie Seklerskiej : „ Pokój wchodzącym, błogosławieństwo wychodzącym”.

Wydawało by się, że dużo zobaczyliśmy, a dzięki ogromnej wiedzy naszego przewodnika już wiemy o tym mieście wszystko, ale nic bardziej mylnego, wrócimy tam jeszcze i to do innych miejsc Tarnowa i okolic, bo warto.

Maria Działowska

